Problema olăritului practicat în aşezările Sântana de Mureş-Černjachov din bazinul Cogâlnicului*

Vlad Vornic, Sergiu Matveev

Dintre ocupaţiile meşteşugăreşti practicate în aşezările Sântana de Mureş-Černjachov din bazinul Cogâlnicului, un loc distinct îl ocupa olăritul. În aşezările din această regiune, de altfel, ca şi în cele mai multe dintre obiectivele arheologice de tip Sântana de Mureş-Černjachov, ceramica lucrată cu mâna apare într-o cantitate extrem de redusă, ocupând în producţia totală de olărie un procent cu totul neînsemnat. Aceasta arată că, în ceea ce priveşte olăria, în perioada de existenţă a aşezărilor respective se trecuse la stadiul producţiei meşteşugăreşti. Ceramica de tehnică superioară din pastă fină sau zgrunţuroasă, cuprinzând recipiente de forme variate, executate într-o manieră îngrijită, indică un înalt grad de specializare a meşteşugarilor olari. Faptul că majoritatea covârşitoare a recipientelor ceramice au fost produse în cadrul aşezărilor mai importante este dovedit cu certitudine de descoperirea, la Sagaidacul Nou, a trei cuptoare de ars ceramică cu reverberaţie. Din punct de vedere tipologic, toate trei instalaţiile erau de tipul cu perete median, fiind prevăzute cu câte o singură gură de alimentare cu combustibil. Diametrele grătarelor ce despărţeau focarele de camerele de ardere a vaselor variau între 1,00×1,30 m şi 1,45×1,48 m. Este interesant de subliniat că un cuptor (nr. 2) avea o cameră a olarului, situată în partea de est, pe când celelalte două instalaţii prezentau o groapă de acces comună, De asemenea, este important de relevat că cuptorul nr. 1 suprapunea parţial instalaţia nr. 2, ceea ce arată că complexele nu sunt sincrone, ele funcţionând în faze diferite de evoluţie a aşezării.

* Cercetare realizată în cadrul proiectului 20.80009.1606.14 „Patrimoniul arheologic din epoca fierului în regiunea Nistrului Mijlociu şi bazinul râului Cogâlnic: cercetare interdisciplinară şi valorificare ştiinţifică".